

SĂ CITIM BIBLIA ÎMPREUNĂ [DE FOLOS PENTRU TIMPUL DEVOȚIONAL]

PROVERBE

CAPITOLUL 18

- 4 Cuvintele gurii unui om sunt ca niște ape adânci ; izvorul înțelepciunii este ca un șuvoi care curge întruna. –
- 5 Nu este bine să ai încredere în fața celui rău, ca să nedreptățești pe cel neprihănit la judecată. –
- 6 Vorbele nebunului aduc ceartă, și gura lui înjură până stârnește lovituri. –
- 7 Gura nebunului îi aduce pieirea, și buzele îi sunt o cursă pentru suflet. –
- 8 Cuvintele bârfitorului sunt ca prăjiturile : alunecă până în fundul măruntaielor. –
- 9 Cine se lenevește în lucrul lui este frate cu cel ce nimicește. –
- 10 Numele Domnului este un turn tare; cel neprihănit fuge în el și stă la adăpost. –
- 11 Averele este o cetate întărită, pentru cel bogat ; în închipuirea lui, ea este un zid înalt. –
- 12 Înainte de pieire, inima omului se îngâmfă, dar smerenia merge înaintea slavei. –
- 13 Cine răspunde fără să fi ascultat, face o prostie și își trage rușinea. –
- 14 Duhul omului îl sprijină la boală ; dar duhul doborât de întristare, cine-l va ridica ? –
- 15 O inimă pricepută dobândește știința, și urechea celor înțelepți caută știința. –
- 16 Darurile unui om îi fac loc și-i deschid intrarea înaintea celor mari. –
- 17 Cel care vorbește întâi în pricina lui, pare că are dreptate, dar vine celălalt și-l ia la cercetare. –
- 18 Sorțul pune capăt neînțelegerilor și hotărăște între cei puternici.
- 19 Frații nedreptățiți sunt mai greu de câștigat decât o cetate întărită, și certurile lor sunt tot așa de greu de înlăturat ca zăvoarele unei case împărâtești. –
- 20 Din rodul gurii lui își satură omul trupul, din venitul buzelor lui se satură.
- 21 Moartea și viața sunt în puterea limbii ; oricine o iubește, îi va mânca roadele. –
- 22 Cine găsește o nevastă bună găsește fericirea ; este un har pe care-l capătă de la Domnul. –
- 23 Săracul vorbește rugându-se, dar bogatul răspunde cu asprime. –
- 24 Cine își face mulți prieteni, îi face spre nenorocirea lui, dar este un prieten care ține mai mult la tine decât un frate.

[Continuarea în numărul viitor]

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII	
DUMINICA	9 – 12 18 – 20
JOI	18 – 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

„Să trăiești în pace, și pacea să fie cu casa ta și cu tot ce este al tău” !

I SAMUEL 25 : 6

ROMÂNIA • CARAȘ – SEVERIN • REȘIȚA • STRADA CASTANILOR • NR. 119 • COD 320 030

ANUL X, NR. 448 I 9 Iunie 2024

www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Editorial
- Proverbe persane. Bunăvoință
- Mică Enciclopedie onomastică. Persida
- Dicționar de cuvinte
- Lumini peste veacuri (II)
- Citirea Bibliei. Proverbele

„Căutați pe Domnul câtă vreme se poate găsi ; chemați-L câtă vreme este aproape”.

[ISAIA 55 : 6]

Editorial. Avertizat de multe ori (II)

În acele zile, toată regiunea locului său natal era străbătută de o mare trezire. Dumnezeu lucra prin Duhul Lui cel sfânt.

Tineri și bătrâni erau zdruncinați în conștiință și mulți, îndeosebi mulți tineri s-au smerit în pocăință înaintea lui Dumnezeu, au găsit har, iertare și pace prin credința în Domnul Isus. Ei au venit de la moarte la viață.

Nici în I. Dumnezeu nu S-a lăsat neadeverit, el părea impresionat și zguduit, dar Cuvântul lui Dumnezeu n-a prins rădăcină în inima lui ; nu s-a dus adânc. I. n-a ajuns la o pocăință reală.

Puțin după aceea, I. a trebuit să se prezinte la serviciul militar ; a fost recrutat pentru corpul de gardă al infanteriei – era în anul 1869 – iar în anul 1870 a plecat în războiul francez. Lupta sângeroasă de la St. Privat-Gravelotte și ziua de la Sedan au trecut, fără ca lui I. să i se fi clintit vreun fir de păr.

Dar în fața Parisului a fost grav rănit, adus în apropierea morții. În spitalul militar, pe patul lungii sale suferințe a avut ocazia să mediteze asupra mântuirii sufletului său și asupra tuturor cuvintelor serioase pe care le-a auzit de la credincioșii lui părinți adoptivi și pe care, în acea vreme a trezirii, Dumnezeu le-a spus sufletului său.

Acum părea să se facă o schimbare în viața lui ; însă doar părea; s-a însănătoșit numai trupul lui, nu și sufletul lui.

Așa că a venit acasă și a întâlnit un prieten credincios, un vechi coleg de școală, care a notat această biografie, cu toate trăsăturile minunate ale dragostei căutătoare a lui Dumnezeu.

Acesta i-a amintit de perseverența și dragostea lui Dumnezeu, care a vorbit așa de limpede cu el și totuși l-a păzit atât de îndurător.

[Continuarea pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

El l-a întrebat dacă n-ar vrea să se lase condus la pocăință prin bunătatea lui Dumnezeu, dacă n-ar vrea să renunțe la calea largă și să vină la Domnul, care a vărsat sângele Lui scump pentru el.

Dar I. devenise foarte indiferent. S-a întors răsând de la el și a spus :

„Poate mai târziu, când viața din lume nu va mai fi așa de frumoasă, iar eu voi fi mai bătrân. Noapte bună !”

Au trecut paisprezece zile ; atunci I. s-a îmbolnăvit grav. El l-a chemat pe prietenul lui. El l-a vegheat mai multe nopți și a putut să vorbească bine cu el despre mântuirea sufletului său când febra violentă a scăzut și el a devenit conștient.

Părea că ascultă cu plăcere despre lucrarea și viața Domnului Isus, care a venit să caute și să mântuiască ce era pierdut. Nesperat a survenit o îmbunătățire ; febra violentă l-a părăsit, părea că se însănătoșește. De îndată ce I. a observat lucrul acesta, i-a chemat iar pe veselii lui tovarăși, iar aversiunea lui de mai înainte față de Dumnezeu și de Cuvântul lui Dumnezeu s-au arătat din nou.

În zilele de suferință, când a avut nevoie de ajutor, de îngrijire și de veghe pe timpul nopții, acei cunoscuți n-au venit, dar acum, în următoarea duminică după-amiază au fost acolo. I. Încă mai stătea în pat, având speranța apropiatei însănătoșiri.

Și prietenul lui credincios venea și vorbea insistent cu el, prin faptul că îi arăta sfârșitul groaznic al căii sale.

Îl avertiza zadarnic. Încă în aceeași seară a intervenit pe neașteptate o recidivă. În febra violentă I. și-a pierdut cunoștința.

A fost chemat prietenul lui, dar acesta n-a mai putut vorbi cu el, ci doar a putut să se roage pentru el. Sfârșitul a fost groaznic.

Printre gemete cu glas tare, privind în jur sălbatic și deznădăjduit, și-a dat duhul. Ce îndelung-răbdător și credincios este Domnul, care-l urmează pe un om din tinerețea lui și îi arată mereu din nou, că El vrea să-l mântuiască.

Această serioasă poveste de viață a unui păcătos chemat și avertizat de multe ori, dovedește că Dumnezeu n-are plăcere în moartea celui rău, ci că El încearcă totul cu o nesfârșită îndelungă-răbdare, ca păcătosul să se întoarcă și să trăiască.

De câte ori te-a căutat și te-a chemat Domnul ?

De câte ori ți-a păzit viața în boală și primejdie, ca tu să te întorci cu pocăință pentru a găsi har și pace ? [Continuarea în numărul viitor. Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* : IV | Georg von Viebahn, BERLIN | 1899 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 142]

CUGETĂRI PERSANE BUNĂVOINȚĂ

- Bunăvoința e fratele înțelepciunii. FERDOUSI
- N-ai puterea bunăvoinei, nu fi rău, nu-ți asupri peste poate propria existență. ATTAR
- Dacă nu poți fi darnic, fii binevoitor.
- Chipul binevoitor e cheia ușilor deschise.
- Omul cu un dumicat nu se satură, dar bunăvoiața-i crește. *Proverbe*

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDIÉ ONOMASTICĂ | Persida

- Destul de rar folosit la noi, prenumele personal **Persida** reproduce gr. **Persida**, atestat târziu în izvoare și numai în epoca creștină (prima apariție în *Epistola lui Pavel către Romani*). Având valoare inițială de nume etnic, **Persida** este o formație cu suf. *-id...* având la bază gr. **Persis** „persan”, apoi „Persia” ... [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, București, 1975]

DICTIONAR DE CUVINTE

expresii, citate celebre

• **Non omnibus dormio** (lat. „Nu dorm pentru toți”) - Expresie consemnată de Cicero în scrisorile sale „Ad familiares” (VII, 24, 1). Are la bază o amuzantă istorioară antică : un cetățean din Roma neputând suporta vizitele, se prefăcea că doarme când îi soseau musafirii.

Într-o zi, zărind pe sub gene cum sclavul său se înfruptă pe ascuns din vinul casei, îi spuse : *Non omnibus dormio !* Vorba a rămas și poate fi utilizată în același sens, adică : mai închid eu ochii, dar nu chiar pentru toată lumea ! [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri

Volumul II [Petru Popovici]

CAPITOLUL 5 PETRU VALDO

Prin misionarismul lor, care de fapt era o trezire a creștinilor la adevăratul creștinism, au avut un mare succes.

Ei puneau accent pe cunoașterea și aplicarea în viață a învățăturilor Noului Testament și fiecare trebuia să poarte mai departe Evanghelia.

Satele și orașele din sudul Franței au ajuns împânzite de acești misionari. Adunările acestora prin case, piețe sau uneori în biserici, nu erau reci ca ale bisericii oficiale, ci pline de viață, de bucurie, de mărturii cum Domnul le-a schimbat viața, de adâncă mulțumire Domnului și sfântă închinăciune în toată simplitatea.

Alții, care au venit doar să vadă, ajungeau convinși de Duhul Sfânt și începeau și ei o viață nouă și spuneau cu toată bucuria de mântuirea mare a lui Dumnezeu.

Vestitorii Evangheliei nu erau în odăjdii, ci cei mai mulți în haine rupte, dar

cu inima aprinsă de un foc sfânt. Ei mâncau ce primeau, uneori răbdau de foame, iar când nu mai puteau, cerșeau o coajă de pâine uscată și dormeau pe unde puteau, dar predicau oamenilor pocăința, adică despărțirea de orice păcat și întoarcerea adevărată la Dumnezeu.

Peste tot pe unde ajungea Petru Valdo sau misionarii lui, Duhul lui Dumnezeu lucra la inimile oamenilor.

Uneori se adunau zeci, sute la ascultarea Evangheliei.

Oamenii își dădeau seama de păcătoșenia lor, plângeau, cereau Domnului iertare și începeau o viață de adevărați creștini.

Predicile lui Valdo și ale celorlalți misionari erau simple, dar pe înțelesul tuturor. **Ei citeau sau spuneau pe dinafară capitole întregi**, la care doar adăugau câteva cuvinte explicative.

Această mișcare misionară a luat un mare avânt, căci fiecare nou convertit devenea un nou misionar pentru alții.

[Continuarea în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. **Nu există om fără păcat** : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. **Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat** : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. **Mântuirea este posibilă numai prin Isus** : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

„Fiindcă atât de mult a iubit Dumnezeu lumea, că a dat pe singurul Lui Fiu, pentru ca oricine crede în El să nu piară, ci să aibă viața veșnică”. [IOAN 3 : 16]

„Doamne Isuse, vino te rog și în viața mea !”